

2019-07-02-Meezingspektakel

Maandagavond 22 juli

De eerste repetitie voor het Meezingspektakel. Deze keer hoefden wij niet naar Maassluis maar kwam Maassluis naar Hoek van Holland. Een thuiswedstrijd voor de Tranentrekkers.

Nadat iedereen zijn Spektakelplekje had gevonden en kennis heeft gemaakt met zijn nieuwe buurvrouw/man nam Cees het woord en heette ons welkom.

Uit zijn praatje bleek dat ook nu weer het voorbereiden niet van een leien dakje was gegaan en eigenlijk nog steeds niet was afgerond. Cees zou ons de volgende keer verder 'bij praten'. "Oh ja. Vrijdagavond zal de blaaskapel "De Haringkoppen" een toontje meeblazen. Volgende week komen zij mee oefenen! Nu gaan we lekker zingen!"

Dat deden we. Wat is het toch heerlijk om met zo'n groot koor te zingen. Wij zijn al verward met een groot aantal leden, maar dit spant toch ieder jaar weer de kroon. Ook is het fijn dat we er met elkaar super veel zin in hebben en dat spat er van af.

We maakten voor de tweede keer kennis met Jan Wilmer, de dirigent van het Waterwegkoor. Wat heeft die man een energie. Hij explodeert gewoon. Voor ons wel wennen. Bij Jan vergeleken staat Paula doodstil terwijl óók zij heel goed van wanten weet wat lichaamstaal betreft. Er is één duidelijke overeenkomst, hun mimiek. Daar zijn de beide dirigenten heel goed in, al is het ieder op zijn/haar eigen manier. Natuurlijk zijn onze Plengers weer van de partij. Deze keer hebben zij versterking gekregen door de pianist van het Waterwegkoor.

Nu het zingen. De beide koren hebben, zoals ieder jaar, hun eigen favoriete liedjes uitgezocht en dat is altijd even op elkaar af stemmen. Dit bleek ook nu weer geen enkel probleem. Een wat minder bekend lied oefenen we gewoon een paar keer extra. Het komt altijd goed.

Ook onze solisten doen het hartstikke goed. Jaap, die nooit vooraan wilde staan om te zingen, zingt nu alsof hij in de Kuip staat. De zelfverzekerdheid straalt van hem af. Sabine vertederd steeds weer met haar lieve liedjes. Ik blijf het knap vinden om solo te zingen en zeker als het voor zo'n groot publiek is als bij het Spektakel.

Na een zeer intensieve zangavond konden we even na 22.00 uur de zaal uit, de zwoele zomeravond in. *Waarom is het toch altijd zo warm als wij moeten oefenen?*

Maandagavond 27 juli

De tweede repetitieavond. Als vanzelfsprekend zoekt iedereen zijn eigen plekje op. Cees neemt weer even het woord en verteld dat de 'problemen' die er waren, zijn opgelost en nog wel met een héél positief resultaat. Applaus. We kunnen weer van kiet! "De Haringkoppen komen in de loop van de avond!"

Eigenlijk is er niet veel te vertellen over deze tweede repetitieavond. Het oefenen gaat super goed. Heeft iedereen die een beetje moeite had met een liedje naar Paula geluisterd en geoefend met Yoepitoepeie? *Wij Tranentrekkers weten dat zij YouTube bedoelt.* Iets later kwamen de leden van de blaaskapel binnen....geruisloos!!! Dit zou heel snel veranderen want toen wij even op adem moesten komen, namen zij het initiatief. Sodeju, moeten wij dáár nog bovenuit zien te komen? Dat lukte duidelijk niet. Gelukkig werd beloofd dat zij vrijdagavond met de rug naar ons zouden staan en dus het publiek in zouden blazen. Dit was toch wel een hele geruststelling. Het is heel erg leuk om zo'n extraatje er bij te hebben. Nadat zij hadden laten horen wat zij in hun mars hebben, vertrokken zij weer en konden wij verder met onze eigen Plengers die deze avond niet alleen uitgebreid waren met de pianist van het Waterwegkoor maar ook met Rosita van Wanrooy, de dochter van Paula. Zij speelt basgitaar en dat was goed te horen. Mooi!!

Nadat het repertoire naar aller tevredenheid was afgewerkt, konden wij ons Spektakelplekje verlaten. Bij de uitgang krijgt iedereen een tasje (daar hebben de dames een middag werk aan gehad om te vullen) met weer zo'n heerlijke koek van bakker Holtkamp, een bon van de HEMA voor een kop koffie of thee en twee consumptiebonnen voor vrijdagavond. Daarnaast wat reclame voor Maassluis verzorgd door medewerkers van Ervaar Maassluis. Op naar de vrijdagavond.

Het is toch ieder jaar weer een giga klus om alle vergunningen, veiligheidsvoorschriften, financiën enz rond te krijgen. Als dat is gelukt komt er weer een andere ploeg vrijwilligers in beeld. Zij gaan zorgen dat vrijdag het buitengebeuren op rolletjes loopt. Zo wordt er op donderdag en vrijdag héél veel werk op het plein verzet. Zelfs als je tijdens het spektakel daar bent geweest besef je niet hoeveel er komt kijken voordat we er maar één noot gezongen kan worden.

Vrijdag 02 augustus

Het was echt een hele gezellige inkopper om achter "De Haringkoppen" aan het plein op te komen. Voor het publiek en voor ons een lekker opwarmertje. Eenmaal op het podium konden we zien dat het plein nog niet echt vol was, maar we weten dat tijdens de avond dit drastisch kan veranderen. Nu zou het weer wel eens een storende factor kunnen worden. Het was deze avond zwaar bewolkt.

Na een super enthousiast welkom van Kirsten van Schalk gingen we, onder begeleiding van De Plengers, de pianist van het Waterwegkoor en Rosita op haar basgitaar, van start. Dirigent Jan Wilmer liet ons het spits afbijten met "Niet kniezen, niet zeuren". Hierna was de kop er meteen goed af. Jan was ook dit keer weer gehuld in de kleuren van onze nationale vlag, nu alleen zijn bovenkant. De broek had hij thuis gelaten. Als deze trend zich voortzet is hij volgend jaar wat minder opvallend gekleed. En die kledij heeft hij echt niet nodig om zich te manifesteren. Jan dirigeert met alles wat er maar aan hem kan bewegen. Wat moet die man kapot zijn na zo'n avond. Maar, hij dirigeert lekker en we zouden zonder boekje kunnen door alleen maar naar zijn gezicht te kijken. Daar is namelijk de tekst letterlijk vanaf te lezen. Inmiddels liep het plein voller en het publiek liet zich ook duidelijk horen. De stemming zat er, zoals ieder jaar, weer goed in. Ik vraag mij wel af waarom het aan de rechterkant van het podium tjokkie vol stond. Daar was veel meer publiek dan aan de linkerkant. Was rechts het biertje goedkoper??

Nadat Jan zich een paar liedjes had uitgeleefd mocht hij plaats maken voor Paula. Paula dirigeert iets minder explosief maar óók haar lichaamstaal spreekt boekdelen. Haar aankondigen van de liedjes zijn, ook voor ons, steeds weer een verrassing. Bij "Sofietje" heeft zij het over slappe rietjes, aan het eind van de avond waren het de trage Haringkoppen die onder de loep werden genomen.

En dan onze solisten Jaap en Sabine. Wist u dat Jaap ooit heeft gezegd dat als hij naar voren zou worden gevraagd om te zingen, hij direct van het koor zou gaan? En nu???

Zonder problemen zingt hij voor zo'n dik 3.000 man en hoe!
Sabine is al 'een oude rot' in het vak. Haar "Samen zijn" maakte de tongen massaal los. Toppie!! Na een heerlijke avond zingen kreeg Paula het bij het piratenlied wéér voor elkaar om iedereen in de benen te krijgen. Dit is vanaf het podium toch wel zo'n gaaf gezicht als die hele meute op haar liefvallige commando: "Draai om!" ook werkelijk van links naar rechts loopt. Met het traditionele "We'll meet again" werd deze fantastische avond afgesloten.

Kirsten bedankte iedereen en Cees zette haar woorden kracht bij met een bloemetje en waar nodig met een kus. Wat boften wij dat het, op een paar druppels na, de hele avond droog bleef. Voor de werkploeg was het feest afgelopen. Er moest nog het nodige worden opgeruimd. Geen afterparty voor hen.

Op het plein bleef het naar horen zeggen nog lang gezellig. We hebben ons laten vertellen dat er 3.500 mensen zijn geweest. Dan mag je als burgemeester bijna naast je schoenen gaan lopen als je mensen achter je hebt die dit mogelijk maken.

Nog even dit.

Rob Baan, voorzitter van het Varend Corso, zegt in het AD. "In Maassluis staan 10.000 mensen op de kade en als we aanmeren gaan ze naar huis. Dat is toch zonde?"

Deze man heeft de ambitie om het Corso groter en langs de kant gezelliger te maken. Maar hij, nog de verslaggever van het A.D. weten blijkbaar niets van dit Spektakel. Lang niet iedereen gaat na het aanmeren naar huis!!!!